La marea tragere de Mercuri, Loteria de Stat a făcut câteva zeci de noui milionari

REPARTIȚIA CAȘTIGURILOR.— DE VORBA CU FERICIȚII JUCATORI AI LOTERIEI

Cu fireasca-i dărnicie, Norocul și-a întins Miercuri din nou mâna către mulțimea pribegilor și năpăstuiților alegându-și — pe întuneric — favoriții, cărora să le împartă înviorări și fericire.

Il așteptau mulți, desigur, să poposească în ogrăzile lor sărăcăcioase, îmbrăcați în haine curate și vii de nădejde. Căci el, fără să știe pentru cine era hărăzit, le-a surâs deopotrivă tuturor. I-au simțit strălucirea și bunătatea binefăcătoare, apropiindu-se de ei, drumeții cărora piedicile întâlnite în cale le risipiseră gândurile frumoase, nelăsându-le decât stropul de speranță cu care, adăpându-se îndelung, și-au putut continua călătoria spre o neașteptată luminare.

Și, încă, tot astfel s'a arătat, îndrumător către bine, acelora pentru cari năzuințele fuseseră izvor de amăgire, oprindu-i să se arunce de pe culmile disperării și dăruindu-le o ultimă și mântuitoare îmbărbătare pe care să o încunune cu lauri de raiu.

Multe minuni mai săvârșește printre neputincioșii călători, bătrânul și totuși neobositul zeu. Ii dă prilej de săvârșirea tuturor miracolelor tocmai aceea-ce, deobiceiu, socotim ca un nefericit dar al ursitei : orbia. Desigur, asta-l depărtează de noi, ridicându-l deasupra rândurilor omenești din care pornesc atâtea nedreptăți, fericite — pentru câțiva, — sfidătoare și dureroase pentru cei mai mulți.

El îi împacă pe toți.

Hrănind cu nădejdi de mai bine pe cei cărora altă hrană le lipsește, Stăpânul tuturor sbuciumărilor și înviorărilor împărtășește rodul puterii sale misterioase, pe rând, tuturor, unora mai de vreme decât așteptau, altora tocmai atunci când disperarea își începea funesta-i apăsare, — cele mai adesea venind întovărășit de surprize rare...

Atâtea fericite schimbări în câteva clipe !...

Sunt îndreptățite, de aceea, speranțele noui ce se deschid de acum, având ca icoană chezășia nepărtinirii, pe care tragerile repetate ale Loteriei de Stat au dovedit-o cu prisosință.

Căci singurul criteriu de alegere se află în urnele ce se învârtesc necontenit, dând ascultare numaai Fortunei, ori lui Fatum.

Fără îndoială, însă, că năpăstuiții din ungherele întunecate ale unor periferii sărăcăcioase și ale satelor nestiute de mulți, își au de data aceasta o meritată întâietate. Căci ei formează o grămadă copleșită de poveri grele, turma numeroasă în care suferințele nesfârșite s'au împreunat, acoperind diferențele individuale. Norocul o îmbrățișează cu căldură, dăruindu-i bucuriile de cari a fost lipsită și posibiltăți largi de traiu, pe care nu le cunoscuse.

E un vis trăit, un vis devenit realitate.

*

După zilele de așteptare, iată-ne în ziua cea mare a norocului : 15 Februarie.

Tragerea începe cu loteria anexă și e prezidată de comisiunea formată din d-nii:

General V. Cuseu, președinte la înalta curte de conturi, ca președinte, Octav Vasiliu, primul procuror al tribunalului Ilfov și N. Dimitriu, delegatul ministerului sănătății.

La loteria matcă, comisiunea e prezidată de d. C. M Cristescu, consilier la înalta curte de conturi, Nicolae Bereescu, procuror la tribunalul Ilfov și Teodor Popescu, delegatul ministerului sănătății.

Din partea Loteriei de Stat au asistat d-nii: I. Rosetti Bălănescu, directorul general, Marin Simionescu-Râmniceanu, consilierul tehnic, I. Chirculescu, directorul tehnic, C. Zoner, director comercial și Radu Rîmniceanu, șeful serviciului de presă.

Romilă Mihai, dela fabrica de oxigen dela Chitila, a câștigat un milion

Un om pe care l-am sculat după boală

Goana după câștigători ne-a dus din Bucureștii Noui, tocmai în cartierul Vatra Luminoasă. Aici stă la No. 20 pe str. Vatra Luminoasă, d. Nicolae Stere, posesor al unui sfert din lozul No. 26537, care a eșit câștigător cu un milion lei.

Dacă nu era o stradelă cu vre-o 20 de case la No. 20, poate nimeream mai ușor pe d. Nicolae Stere. Dar așa, a trebuit să umblăm din casă în casă și să întrebăm unde șeade. Insfârșit, grație și bunăvoinței locatarilor după uliță, am dat de casa pe care o căutam. Am bătut în poartă, mai mult ca să vestim câinele din curte că a venit om străin. Câinele făcea, cum s'ar spune, oficiul de sonerie. Și astfel a apărut în pragul casei, fără să ne lase să așteptăm prea mult, unul dintre cei ai casei.

Impărtășindu-i scopul vizitei noastre, ne-a înștiințat că fratele său este câștigătorul norocos după care umblam. Conduși de dânsul, am intrat în casă, să stăm câteva clipe de vorbă cu noul milionar.

Acesta tocmai se trântise în pat să se odihnească, așa că l-am surprins cam pe nepregătite.

— Scuzați-mă, domnilor, că vă primesc așa. Dar sunt bolnav de inimă și tocmai venisem dela doctor.

In timpul acesta, fotograful nostru, om dibaciu, l-a și pozat, înainte ca gazda noastră să fi avut timp să se ridice.

— Cum ești dumneata bolnav de inimă, l-am întrebat noi pe d. Stere, nu ți-a sărit inima auzind ce veste ți-am adus ?

— Mă așteptam că trebue să câștig, căci de-aia joc.

D. Nicolae Stere care în timpul acesta se dăduse jos din pat, îmbrăcându-se și încălțându-se pe loc, ne-a mai vorbit apoi de multe dintre ale sale și am aflat astfel, că este mecanic la P.T.T. și că are destule griji de care poate că va scăpa cu ajutorul cel mare pe care i l-a trimis Dumnezeu, prin intermediul Loteriei de Stat. Suferind atât el cât și frate-său, Dumnezeu le-a trimis la vreme câștigul binecuvântat, care să le dea putința de a trăi o viață mai tihnită, mai lipsită de griji, și să-și poată îngriji sănătatea.

D. Nicolae Stere și fratele său, sculați deabia după boală, de vestea cea bună pe care le-a dat-o Loteria de Stat, ne-au condus până la ieșire și au stat bucuroși să le facem câteva clișee, care să-i arate tuturor jucătorilor loteriei, ce bine le prinde în postura de milionari.

Mecanicul Nicolae Stere din cartierul Vatra Luminoasă a jucat la Loterie și a câștigat un milion.

Iaurgiul milionar

— Șofeur, în str. Orzari 28.

Asta era adresa primului dintre noui milionari făcuți de tragerile Loteriei de Stat Miercuri dimineața. Când am ajuns la adresa de mai sus, ne-am pomenit într'o curte lunguiață ocupată toată de cutii pătrate și cobilițe. Instrumentele comerțului iaurgiului amubalant. Terminându-și vânzarea pe la mușterii oltenii iaurgii stăteau în curte numărându-și micul aliș-veriș.

— Aicea stau d-șoarele Marica și Corina ?

— Nu stau nici un fel de domnișoare la noi în curte.

— Să plecăm. Poate să fie la numărul 38, poate la 28 și am început să batem curțile căutând noile milionărese de negăsit. Ne-am întors la nr. 28 să întrebăm tot pe iaurgii poate că au stat pe acolo și s'au mutat..

— Să știți mă făcu, unul din ei, că biletul trebue să fie a lui Gheorghiță care l-o fi cumpărat pe numele fetelor lui.

— Mi-se pare și mie interveni un alt flăcău că trebue să fie a lui Gheorghiță; e cumnatul meu. Ii bat o telegramă sau iau o mașină și să mă duc în comuna Pietroasa din jud. Vâlcea la 300 km. depărtare și să-l aduc să-și încaseze banii. Ce-i glumă un milion de lei ? Atâta bănet n'are toată comuna noastră să-l duci cu cobilița, nu alta. Dacă plec la 2, sunt la 6 seara în sat la noi și la noapte am adus milionarul la București.

A jucat se vede pe numele fetelor lui, Corina de 4 ani și Marica de 8 luni; le-a făcut zestre nu glumă.

Și cumnatul proaspătului milionar a zbuchit-o spre stația de mașini ca să angajeze una spre a-i duce veste în comuna Pietroasa. Olteanul Gheorghiță cumpărase lozul acum o lună pe numele fetelor lui și s'a dus acasă să se mai îngrijească și de bruma de pământ ce o are pe acolo. Dacă o fi că câștige, și-o fi zis, m'am pricopsit, mai cumpăr pământ, îmi înzestrez fetele și mă stabilesc cu gospodăria la țară. N'o să mă mai duc la București să bat drumurile cu cobilița pe umeri spre a vinde iaurt caimăcelu.

Norocul pe care Loteria de Stat îl împarte în fiecare lună, s'a abătut și peste capul iaurgiului Gheorghiță. Pe când el trebăluia poate prin gospodăria lui săracă din îndepărtata comună vâlceană noi îl căutam la iaurgeria din str. Orzari 28 să-l anunțăm că a scăpat de sărăcie și că este milionar.

Tovarășii lui îl admiră gândindu-se la bucuria lui propunându-și să joace toată lumea de astăzi înainte. Flăcăul care ne-a spus că este cumnat cu câștigătorul târguia mașina cu care urma să plece peste puțin ca să-l anunțe.

Noroc peste noroc

Așa am exclamat, aflând că unul din milioanele eșite. Miercuri la Tragerea Loteriei de Stat, revine conducătorului Magazinului Laffayette.

D. Schvartz, conducătorul magazinului de mai sus, este un om obișnuit cu norocul; obișnuit cu câștigurile mari, cu șansele la alergările hipice (fiind proprietar al celui mai mare grajd); cu afacerile magazinului, care merg bine.

Peste toate acestea bidiviul norocului a mai adus un milion, pe care dărnicia Loteriei de Stat l-a distribuit din sutele de milioane, eșite la tragerea de Miercuri dimineața.

Pe fericitul câștigător l'am anunțat în biroul d-sale elegant, încărcat de registre, facturi și corespondență comercială pe care urma s'o rezolve.

Dacă anunțarea unei asemenea vești, la un om sărac, produce emoție și răscolește câte un cartier întreg, pe proprietarul cunoscutelor magazine nu l-a surprins decât cu bucuria omului de afaceri care surâde mulțumit, când află că una din afaceri a reușit bine.

— Știu că sunt un om norocos. Experiența mea comercială cu avantagele pe care mi le-a procurat, pasiunea mea pentru cursele de cai, unde deasemenea am repurtat succese, m'a îndemnat să joc și la Loteria de Stat unde vedeam atâți și atâți câștigători la tragerile ei.

Joc de mult, dar niciodată nu am câștigat o sumă atât de mare. Nu pot decât să mulțumesc Loteriei de Stat și norocului care, și de data asta, ca pe un cunoscător vechi, m'a avut îngrije.

Milioane in hanul mizeriei

Str. Vultur e împărțită în zone sociale. Le recunoașteți și după aspectul lor municipal și după arhitectură. O parte, spre Parfumului, burgheză locuită de o pătură înstărită. Urmează o porțiune din mijloc, unde e adăpostită o populație cu venituri potrivite. Apoi, spre Dudești, apendicele ei, o tristă cloacă a mizeriei. Pentru a sesiza în adâncul ei, perturbarea stârnită în această ultimă zonă de darul norocului, ar trebui să cunoașteți leprosul han al nevoiașilor dela No. 52, și mai ales să-l fi surprins în momentul vestei miraculoase.

Inchipuiți-vă o lungă și mocirloasă curte, deoparte și de alta a căreia, se desfășură ca două rânduri de tranșee paralele, „apartamentele" mulților și umililor chiriași. De fiecare două încăperi o familie, indiferent numărul persoanelor. Oscilează între patru și nouă suflete. In nici un caz mai puțin de patru. Han al sărăciei. Cum e afară și înăuntru, leit, pereți coșcoveți cu umezeală, praguri de noroi, uși putrezite de intemperii, neveste lipăindu-și în băltoace papucii rupți, copii palizi, o umanitate sculptată de infirmitățile atâtor lipsuri.

In acest han, patru vecine rupându-și bucățica dela gură, s'au asociat la un sfert de loz. Una cu 25 lei, alta cu 50 lei, alta cu 60 lei, și ultima cu restul până la 200. In ajunul tragerii, Marți adică, ele știau că imensa sumă necesară cumpărării lozului, e o colosală jertfă, că le frustează pâinea, lemnele. S'au culcat în frig. In dimineața tragerii, nici una nu avea un gologan pentru un braț de surcele. Insă așa de puternic era presentimentul într'o veste fericită, încât au hotărît să rămâie acasă și să aștepte răbdătoare, semnul providențial Așa le-am găsit. Inșelând ceasurile cu o nevolnică treabă, cârpind o buleandră, țăruind un țol, aruncând din când în când o privire spre ușă, pe unde nu a intrat niciodată, nici la propriu nici la figurat, până Miercuri, soarele. Vizita noastră în preajma amiezii, a stârnit neîncredere. Am fost luați drept oameni veniți să ridice nu să aducă. Fiscul nu a fost niciodată simpatic întâmpinat, în atari ambiante.

Am nimerit din întâmplare ușa uneia din jucătoare, aceia cu cotizația majoră de 65 lei. Nu mai descriem interiorul. O bătrână sbârcită moțăia pe un divan vechiu, o femeie palidă peticea o cămașă de copil. Când au aflat cine suntem, au sărit electrizate. Bătrânei i s'au luminat ochii și creturile, femeia a devenit și mai palidă. A sbughit-o afară, ca peste o clipă să se întoarcă escortată de celelalte trei asociate, deopotrivă tulburate. Peste altă clipă întregul norod al hanului era strâns la ușă, așa cum a fost surprins de eveniment: care cu o mătură, cu o bidinea, cu o oală...

— Cât ?

— Ghiciți.

— O sută de mii ? Doamne, Doamne, ce noroc pe noi !

— Mai mult.

Deveniseră nerăbdătoare. Erau grăbite să afle adevărul.

— Două sute de mii ? făcu una cu glasul sugrumat.

— Mai mult.

— Un sfert de milion ?

La auzul cifrei de *milion*, din toate gâtlejurile a țâșnit un țâțâit de uimire. Atari numerale nu au întâlnit decât în romane în fascicole și în filmele americane.

Când în sfârșit, mergând progresiv, au aflat că e vorba de un milion jumătate, știrea a avut efectul unui anesteziant colectiv. Lumea înmărmurise. Nu-i venea să creadă. A urmat, firește, o explozie de bucurie indescriptibilă. Asociatele, ca și cum le-ar fi fost teamă să nu strice o vrajă, despărțindu-se, s'au lipit una de alta, începând apoi să calculeze pe degete cât vine de fiecare.,

— Mă duc să-mi scot mașina de cusut din pivniță, exclamă una. Am dosit-o acolo de frica perceptorului.

— Până una alta, să dau fuga la depozitul de lemne, — izbucni a doua.

— Eu mă reped să-i duc proprietarului chiria, sări a treia.

A patra asociată, se vedea că era chinuită de o dorință ce refuză să se contureze într'o formă concretă. Dorințele săracului sunt de obiceiu fără consistență, vaporoase.

— Sunt atât de fericită, că nu știu ce să vreau, — glăsui dânsa în cele din urmă, parcă tânguindu-se.

Și fiindcă omenirea participa nu fără jind, la acest spectacol, una din câștigătoare o mângâiă:

— Jucați și voi la loterie. Diseară benchetuim cu toții. Să știți și voi că a intrat norocul în ulița sărăciei.

Milioanele loteriei de stat s'au revărsat mai ales asupra cartierelor sărace: câștigătoarele din str. Vultur

Câștigurile din provincie se cifrează la sute și sute de milioane

Cum era și firesc, un important număr din câștigătorii Loteriei de Stat s'au recrutat din provincie.

Norocul a colindat toate colțurile țării și pretutindeni a făcut câte un om fericit, a deschis noui orizonturi unor vieți amărîte sau a dat perspective și mai largi acelora ce pornise cu dreptul în lume.

Dacă ar fi să înșirăm aci numele tuturor câștigătorilor, ar trebui să umplem coloane întregi și să pomenim sute și mii de localități din România.

La Codlea, în județul Brașov, d. Ferdinand Ventzel, proprietarul unei fabrici de rândele a câștigat un milion întreg.

D. Francisc Beres, șofeur din Timișoara a devenit milionar.

Probabil că de acum înainte va sta acasă, iar pe piețele orașului bănățean alții vor conduce automobilele lui, cumpărate cu banii câștigați la Loterie.

„Unde-s doi, puterea crește", iar unde sunt zece se câștigă un milion. Așa au gândit zece funcționari la stat din Râmnicul Vâlcii, cari, punând fiecare câte 20 lei, au cumpărat un sfert de loz. Miercuri lozul lor a eșit cu un milion.

Acum o săptămână, d. doctorand Butnaru dela spitalul de alienați din Iași a împrumutat 2000 de lei dela un

Preotul TUDORACHE din Tg.-Ocna

prieten. Mergând spre casă. i-a pierdut din buzunar. Necazul — destul de mare pentru el — l-a împărțit cu logodnica, d-ra Brăduluță. Dar a mai găsit 200 lei pentru a-și reînoi lozul la Loterie, ceeace i-a adus un milion de lei.

Compensația pierderei este destul de copioasă.

D-ra Paraschiva Cristea din Constanța n'are decât cinci ani și... un milion de lei câștigați la Loteria de Stat.

Tatăl ei, comerciant în piața Constanței, i-a cumpărat un loz, pentrucă — spunea omul — copiii au noroc. Credința lui s'a adeverit.

La Chișinău pescarul Dilidowski a devenit milionar numai pentrucă s'a lăsat convins de colector să-și reînoiască lozul.

Preotul Tudorache din Târgul Ocna, om milostiv și cu credință tare, este fericitul câștigător al unui milion de lei.

Inginerul A. Mild din Giurgiu și d-ra Maria P. Vlădescu sunt astăzi milionari grație faptului că au jucat la Loteria de Stat.

Și enumerația aceasta am putea-o continua la infinit. Sacul din care Loteria de Stat împarte câștiguri jucătorilor ei este fără fund și toți se pot înfrupta din el.

Cea mai bună dovadă a făcut-o tragerea de Miercuri.

Un tânăr ofițer a câștigat lozul cel mare

Norocul se ține scai de d. Sublocotenent Valentin I. Cojan din Ploești. Dacă ții seama de ultimile evenimente care au avut loc în ultima vreme în viața tânărului ofițer, apoi această afirmație nu este o simplă floare de stil. Acest noroc a culminat cu ocazia ultimii tragerj a Loteriei de Stat, când d. sublocotenent Cojan a câștigat lozul de 6 milioane. Evenimentele petrecute în ultima vreme în viața sa, dovedesc că lozul cel mare i se cuvenea „de drept". Tânărul ofițer era predestinat pentru acest mare noroc.

Intr'adevăr, d. sublocotenent Cojan a avut în ultima vreme în câteva rânduri o deosebită șansă.

Astfel, anul trecut, în seara zilei de 23—24 Decembrie, d. sublocotenent Cojan împreună cu câțiva camarazi se pregătea în gara Ploești să se urce în trenul personal de Cetatea Albă. In timp ce ceilalți camarazi au rămas să plece cu garnitura a doua, d. sublocotenent Cojan a plecat cu primul tren. Această garnitură a ajuns cu bine la Cetatea Albă, în timp ce a doua a suferit groaznicul accident care a îndoliat Crăciunul anului 1938. Camarazii sublocotenentului Cojan au murit în acest groaznic accident..

Deasemeni, zilele trecute, d. slt.

Cojan a scăpat ca prin minune dintr'un accident de automobil care putea să-i fie fatal.

Dar, e norocos și pace...

Familia lui Ionel Giurea din Bucureștii Noui, nu va mai fi săracă, Loteria de Stat i-a făcut pe toți și fericiți și bogați.

Pentru a doua oară, o doamnă din Oradea devine milionară

Oradea, 15 (Prin telefon). — **Tragerea Loteriei de Stat a suscitat un deosebit interes în orașul nostru.**

Cu atât mai mult a produs senzație faptul că la ora 11 s'a svonit în Oradea că unul din câștigurile de 6 milioane a fost ieșit la colectura Mercur din localitate.

Conducătorii colecturii au trimis imediat după norocoșii jucători, cari sunt : d-na Maria Dascălu, soția unui magistrat, d. Ioan Gardus, subofițer reangajat, d. Vasile Filip, secretar de procuror, acum la Satul Mare și un om sărac, care refuză să-și dea numele.

In timpul acesta în fața colecturii s'a adunat o mulțime imensă curioasă să-i cunoască pe câștigători.

Este de reținut faptul că d-na Maria Dascălu a mai câștigat un milion, iar anonimul este un fost milionar care, în urma unui crach bancar rămăsese sărac.

Loteria de Stat l-a refăcut, însă omul nu vrea să se afle.